

Beslutningsforslag nr. B 18. Fremsat den 28. oktober 1986 af Ingerlise Koefoed (SF), Grethe Larsen (SF), Stillinger (SF), Helge Mortensen (S), Jimmy Stahr (S) og Tastesen (S)

Forslag til folketingsbeslutning

om offentlige tilskud til lokal radio- og fjernsynsvirksomhed

Folketinget pålægger regeringen at fremsætte lovforslag om delvis offentlig finansiering af lokal radio- og fjernsynsvirksomhed efter følgende retningslinjer:

1. Tilskud til lokal radio- og fjernsynsvirksomhed ydes, såfremt sendetilladelsens indehaver tilvejebringer mindst $\frac{1}{3}$ af driftsudgifterne ved sendevirksomheden. Staten og den kommune, i hvis område virksomheden foregår, yder lige store tilskud, der tilsammen udgør op til $\frac{2}{3}$ af driftsudgifterne, efter reglerne anført under nr. 2 og nr. 3.
2. Tilskud til lokal radiovirksomhed ydes med et beløb pr. sendetime, der svarer til $\frac{2}{3}$ af driftsudgifterne, dog højst 450 kr. pr. sendetime og maksimalt for 1.000 sendetimer årligt. Beløbet forhøjes eller nedsættes årligt med 3 pct. for hver fulde 3 pointsudsving i reguleringspristallet for juli i forhold til januar 1980 (100 pct.).
3. Tilskud til lokal fjernsynsvirksomhed ydes med et beløb pr. sendetime, der svarer til $\frac{2}{3}$ af driftsudgifterne, dog højst 10.000 kr. pr. sendetime og maksimalt for 450 sendetimer årligt. Beløbet forhøjes eller nedsættes årligt med 3 pct. for hver fulde 3 pointsudsving i reguleringspristallet for juli i forhold til januar 1980 (100 pct.).

Bemærkninger til forslaget

Gennem forsøgsperioden har de lokale radio- og TV-stationer vist sig at være en meget vigtig faktor i den lokale debat og meningsdannelse på linje med den trykte presse. Det ville derfor være rimeligt at etablere nogle støtteordninger svarende til dem, som gælder for den trykte presse.

Momsfritagelse m.v. på sidstnævnte område udgør årligt ca. 500 mill. kr. Beslutningen om at yde disse tilskud er dels motiveret med dagspressens økonomiske vanskeligheder, dels med ønsket om at undgå en beskatning af det frie ord.

Forsøgsperioden for lokal radio- og fjernsynsvirksomhed har vist, at der findes en række muligheder for de enkelte stationer til at finansiere en del af driften selv, f.eks. ved bingo, lytterhilsener, støtteforeninger m.v. I en permanent ordning bør muligheden for at udnytte sådanne finansieringskilder fortsat være åben, men lokale radio- og TV-stationer bør ikke være så afhængige af disse finansieringskilder, at de ikke kan overleve uden.

Det foreslås derfor, at man giver de nye lokale

medier rimelige økonomiske vilkår i form af en offentlig støtteordning, der er baseret på en rimelig grad af selvfinansiering.

Forudsætningen for at opnå den offentlige støtte bør være, at stationen selv tilvejebringer $\frac{1}{3}$ af driftsudgifterne. Dette kan ske som ovenfor anført f.eks. gennem salg af sendetid til offentlige informationsudsendelser, gennem tilskud fra støtteforeninger, ved bankospil m.v.

Hvis denne forudsætning er opfyldt, kan stationen opnå en støtte, der i princippet svarer til de resterende $\frac{2}{3}$ af driftsudgifterne. Stat og kommune deler ligeligt omkostningerne ved tilskuddet.

I forslagene i nr. 2 og nr. 3 er angivet betingelserne for tilskuddet samt begrænsningerne for det. Der ydes kun tilskud op til et bestemt beløb pr. sendetime og kun inden for et bestemt antal sendetimer årligt. De årlige udgifter for staten anslås til 100–125 mill. kr. Beregninger er foretaget under den forudsætning, at der til at begynde med findes 100–125 lokalradiostationer og 20–25 lokal-TV-stationer.